

κόν «Βενετία» παραλαβὼν 1089 βαρέλια 11,839 κιβώτια σταφιδοκάρπου λίτρων 1,527,775 ἀπέπλευσεν εἰς Λονδίνον.

— Ἀπὸ τὰς Πάτρας τὸ ἀτμόπλοιον Albans παραλαβὼν 709 κιβώτια σταφιδοκάρπον λίτρας 52,875 ἀπέπλευσε διὰ Λιβερπούλ μέσον Ζακύνθου.

— Ἀπὸ τὸ Αἴγιον χθὲς διέπλευσε δι' Ἀγγλίαν ἀτμόπλοιον «Ἀθάνατος» παραλαβὼν σταφιδοκάρπον λίτρας 1,650,814 ἐν τῷ λιμένι ὑπάρχουσιν ὑπὸ φόρτωσιν τέσσαρα ἀτμόπλοια.

— Αὐριον πάλιν τὸ ἐσπέρας παιδικὴ παράστασις ἐν Φαλήρῳ εἰς τὰς 8 μ. μ. κατὰ γενικὰς φωνὰς καὶ κλαυθμῆρισμα τοῦ μικροῦ κόσμου, τοῦ ὁποῦ πῆρε τὸν νοῦν ἡ κυρὰ Σιρανῶν.

— Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ Κωνσταντινουπόλιν ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων τοῦ αὐτόθι πρωτοῦ ἰδιωτικοῦ Λυκείου τοῦ Μπαματζίδου κ. Κωνσταντῖνος Βλοῦσος, ἐκ τῶν κλεινῶν διδασκαλιστῶν τοῦ Μικρούλη, συγγραφεὺς ἤδη μετ' ἄλλου Μαρουλιστοῦ, τοῦ κ. Ἀφίδου, τριτόμου Γεωγραφίας. Διότι πλείστοι τῶν μαθητῶν τοῦ μοναδικοῦ Μαρούλη εἶνε καὶ συγγραφεῖς πρωτύπων διδασκτικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἐν γερμανικῇ ἐπιμελείᾳ, καὶ ἀκριβολογία καὶ νεωτερισμῷ, ἐπὶ τῇ βάσει πολλῶν γερμανικῶν καὶ γαλλικῶν βιβλίων.

— Τὴν 20 ἱσταμένου ἐν Λεβαδείᾳ περὶ ὥραν 8 μ. μ. ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Γιαννοῦλας χήρας Σπυριδωνος Λιάπη ἐξ ἀπροσεξίας τῆς οἰκοδεσποίνης ἥτις εἰς τὸ κατώγειον τῆς οἰκίας τῆς εἶχεν ἀποθηκεύσει σάνον καὶ χόρτον· τὸ πῦρ ἀπετέφρωσε τὴν οἰκίαν, περιορισθὲν εἰς ταύτην καὶ μόνον.

Ἐκπαιδευτήριον «Καποδίστριος», ἐν Κερκύρᾳ

Τὸ ἐθνωφελὲς τοῦτο καθίδρυμα, ἐκ τῶν ὥραιότερων κοσμημάτων τῆς ἐρατεινῆς νήσου, ἤρχισεν ἤδη νὰ δρέπῃ δαψιλῶς τοὺς ὥραίους αὐτοὺς καρπούς. Οἱ πρῶτοι τελειόφοιτοι τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, οἱ εἰς Μόναχον τῆς Γερμανίας πρὸς ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν μεταβάντες, ἀνεδείχθησαν κατ' αὐτὰς διδάκτορες αὐτόθι ἀριστεύσαντες «cum summa Laude». Οὗτοι εἶνε ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων γνωστοὶ Γεώργιος Πολίτης, καὶ Περικλῆς Βέγιος.

Φανταζόμεθα τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐκπαιδευτοῦ καὶ φιλοτίμου διευθυντοῦ, ὅστις πατρικώτατα ἀγαπῶν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτῶν ἐργαζόμενος δύναται νῦν νὰ θεωρῇται εὐτυχὴς ἀπολαμβάνων τὴν ἠθικὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, τῶν γενναίων προσπαθειῶν του καὶ βλέπων περὶ ἑαυτὸν ζωηρὰν τὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν του, οἵτινες ἐνθουσιωδῶς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἀνέδειξαν αὐτὸν διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας πρῶτον Δημοτικὸν Σύμβουλον.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Τοιοῦτοι εἰμεθα· κρᾶμα ἀλλόκοτον ἀντιθέσεων καὶ παραλογισμῶν. Φωνασκοῦμεν, ὅπου ἔδει νὰ σφραγίζωμεν τὰ χεῖλη καὶ ἱστάμεθα ἄφωνοι ὅπου ἔδει νὰ σχίζωμεν τὰ ἱμάτιά μας· καίμεν θυμιάμα ἐμετικῆς κολακείας ὅπου μετριότης, καὶ καγχάζομεν ἢ συρίζομεν ὅπου ἔδει νὰ χειροκροτήσωμεν.

Οὕτω αἱ χθεσιναὶ Ἐφημερίδες, Παλαιὰ καὶ Νέα, ἐπιτί-

θενται διὰ μακρῶν καὶ βαρέως ἐναντίον τῆς ἀστυνομίας ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς ἀληθεστεράς αὐτῆς· ἀποστολῆς, τῆς βάσεως τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας, τῆς περιφρουρήσεως τῶν δημοσίων ἡθῶν. Καὶ οἰκοδομοῦσιν ὁλόκληρον πύργον πρωτοτύπων ἠθικῶν καὶ πρωτοτυπωτέρων πολιτειολογικῶν θεωριῶν, ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῦ ἀμειλίκτως σφενδονίζουσι τὸν λίθον τοῦ ἀναθεματος· κατὰ τοῦ ὀπισθοδρομικοῦ διευθυντοῦ. Καὶ ταῦτα πάντα διὰ νὰ γίνῃ μία ἀκούσιος ἴσως, ἀλλὰ περίκλυτος ρεκλάμα ὑπὲρ μιᾶς μαντᾶμ!

*

Τίς αὕτη;—Γαλλίς κυρία, πρόφῃν αἰδὸς τοῦ «Πησιδῶνος», κομψὴ τὴν ἀναβολὴν, διατελέσασα παρ' ἐμπορίῳ, τῶρα ζῶσα ὡς θέλει καὶ μόνη, κατὰ τὰς ἄνω ἐφημερίδας. Ἰεροδουλος περικαλλὴς—οὐχὶ καθ' ὑπόνοιαν κατὰ τὴν ἀστυνομίαν—ἀριθμοῦσα πολλοὺς τοὺς θαμιστὰς καὶ ἐπομένως τὰς προστασίας, ἀλλὰ οὐχὶ καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον προνομιοῦχος πάσης ἄλλης τοιαύτης, οὐδὲ ὑπερτέρα τῆς ὁρθῆς ληφθείσης ἀρχῆς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὅπως ἐμποδίζεται ἡ ἀναιδὴς ἐμφάνισις τῶν ἐσχάτων τούτων φαυλοβίων ἐν τοῖς θεάτροις, παρακαθημένων πλευρὸν μετὰ πλευρὸν πρὸς ἐντίμους δεσποίνας καὶ ἀγνάς κόρας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐν αὐστηρᾷ ἐφαρμογῇ πρό τινας εἶχε δικαίως ἐπικροτηθῇ ὑπὸ πασῶν τῶν τιμίων οἰκογενιῶν, αἵτινες τέλος εὕρισκον οὕτω μικρὰν ἀναψυχὴν καὶ θεραπείαν κατὰ τῆς ἐπαπειλουμένης ἠθικῆς ἀσφυξίας ἐκ τοῦ πυκνοῦ πνέοντος καθ' ἐσπέραν ἐκτεπορνευμένου ἀέρος, οὔτε ἐξήγειρε τότε τιθέμενον ἐν ἐφαρμογῇ τὰ προωδευμένα πνεύματα ἐνίων παρ' ἡμῖν.

Τὴν ἄνω γυναῖκα προκαθημένην προχθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων εὐκόσμως ἢ ἀπρεπῶς, σκανδαλίζουσιν ἢ μὴ ἀδιάφορον, μὴ τιμῶσαν ὁμῶς οὐδὲ εὐχαριστοῦσαν βεβαίως τὰς παρακαθημένας καλλίστας κυρίας, παραβαίνουσιν δὲ διάταξιν τῆς ἀστυνομίας ἐν ἐνεργείᾳ, ἐπλησίασε καταλλήλως ἀστυνομ. ὑπάλληλος καὶ τῇ ὑπέμνησε τὴν τε ἀστυνομικὴν διάταξιν καὶ τὸν σεβασμὸν δὲ ὧφιλε πρὸς αὐτήν. Ἀλλὰ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας καὶ μετὰ καλλίστου τρόπου συστάσεις τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, ἡ γυνὴ αὕτη οὐ μόνον δὲν ὑπῆκουεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σκανδαλώδους καὶ προκλητικῆς διαγωγῆς τῆς ἐπειράτο πεισμώνως νὰ ἐγείρῃ φαίνεται θόρυβον καὶ ὕψωσεν ἐν τέλος ἀπειλητικὴ ἢ ἀναίδεια φωνὴν ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς.

Ἄν καὶ εἰς τὰς βαρβάρους ἔτι χώρας κατὰ τὴν Ἀβρημερίδα», τὸ κακοποιεῖν (;) γυναῖκα δημοσίᾳ εἶνε τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς ἐξαχρειώσεως, ἀλλὰ δὲν ἠκούσθη ἔτι ὡς πολιτεία· καὶ θεωρεῖται ὅτι εἰς τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς αἱ γυναῖκες εἶναι ὑπέρτεροι τῶν θεσμῶν, οὔτε ἔδει ἡ ἀρχὴ, νὰ ναυαγήσῃ ἀβῶως πρὸ τοῦ πείσματος, ἢ αἰσθηματικῶς πρὸ τοῦ κνημιδοδέσμου μιᾶς διεφθαρμένης.

Καὶ ἐλειτούργησε—τίποτε πλεῖστον—ὁ Νόμος, τὰ δὲ ἀστυνομικὰ ὅργανα ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των, χωρὶς νὰ θιξῶσιν οὔτε τρίχα κανενός, ἀλλὰ μόνον τὰ νεῦρα ἐνίων.

*

Αὐτὸ ἀπλοῦστατα ἦν τὸ ἱστορικὸν τῆς προχθεσινῆς σκηνῆς· καὶ ἡδύνατο μὲν ἐκ τούτου νὰ ταραχθῇ ἡ ὑπερσυστοιχία τινῶν, καὶ νὰ προσφέρωσι κάλλιστα οἱ ἄλλως λίαν ἀξιώτιμοι οὗτοι κύριοι τὸν βραχίονά των εἰς τὴν ἀθλίαν αὐτὴν φιλανθρωπῶς ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ τὰ ἄφωνα συγχαρητήρια ὅλου τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ πληρώσωσι τὴν ἐπομένῃν ὁλοκλήρους στήλας τῶν φύλλων των, ὑπὸ πομ· πώδεις τίτλους μεγάλων σκανδάλων καὶ σχετλιαστικῶν

ἀνακραυγῶν περὶ τῆς προσβληθείσης παρνόμως ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ περὶ ἀνθρώπου ὕψους πρὸς τὴν ἠθικὴν, εἶνε ἀπελπιστικόν. "Ἦθελον καταβιβάζει οὕτω βεβαίως τὴν ἐννοίαν τῆς ἀτυχοῦς ἀτομικῆς ἐλευθερίας οἱ κύριοι οὗτοι δημοσιογράφοι, οὔτε θὰ ἔγραφον περὶ παρνόμου αὐτῆς προσβολῆς; ἂν ἐλάμβανον τὸν κόπον πρότερον νὰ ρίψωσιν ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τῶν **ἀστυνομικῶν νόμων** μας. Ἴδου τί ἀναγράφει τὸ 50ον ἄρθρον ἐν τῷ κεφαλαίῳ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας:—Χρεωστὸν—οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι— νὰ καταστέλλωσιν αὐστηρῶς τὰς προσβαλλούσας τὰ ἥθη πράξεις, καὶ ἀπαγορεύωσι πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς διαφθοράν αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ 1) ἐπιτηροῦν ἰδίως τᾶτομα εἰς τὰ ὁποῖα προσάπτεται ἀσωτεία καὶ διασθορὰ ἡθῶν... 4) ἐμποδίζουσαν τὰς κοινὰς γυναῖκας νὰ περιφέρονται εἰς δημοσίους περιπάτους κλπ. Ταῦτα μόνον.

Χάριν λοιπὸν μιᾶς τοιαύτης νὰ τολμῶσι νὰ γράψωσιν ἡ μὲν Νέα Ἐφημερίς ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκτεθῇ ἐν τόσῳ κόσμῳ μία γυνή, διότι... ὁ ἀγαμέμνων τὸν Μίθον βαλέτω! Ἡ δὲ Ἐφημερίς ὅτι: «Ἄν τὸ μέτρον τῆς ἠθικῆς ἀφίετο εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἐφημέριζέτο πιστῶς, θρήνος θὰ ἤκούετο παρὰ τοῖς ἐργολάβοις τῶν θεάτρων, διότι οὐχὶ οἱ ἡμίσεις οὐχὶ τὸ τέταρτον ἀ.λ.λ. οὐδὲ τὸ ἑκατοστὸν τῶν θαμνῶν τῶν θεάτρων θὰ ἦσαν ἀπταιστοὶ ἀπέναντι τῆς ἠθικῆς καὶ ἐπομένως εἰσακτέοι!» εἶνε αἰσχρὸς! Καὶ ἂν ἔπαθε, κύριοι, ὕβριν τινὰ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ἰδοὺ αὕτη, βαρεῖα, φοικώδης, χονδρὴ, ἀνάγωγος!

*

Ἐχαράξαμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα μετ' ἀηδίας, μὴ θίγοντες ἤδη βελύτερον τὸ ἥκιστα εὐῶδες τοῦτο ζήτημα, καὶ θλίβομεν ἐν τέλει τὴν τιμίαν τοῦ κ. Κοσσονάκου χεῖρα, ἐπικροτοῦντες τὰς ὑγίαι; ἀρχάς του, ἃς τινὲς ἂν δὲν ἐννοοῦσιν,

ὡς καὶ τὸν χαρακτῆρά του, ἀγρίαν ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς κακοσυνειθισμένους, δὲν ἀπώλετο ὁ κόσμος. Ἐῶντες δὲ τὴν βαρυνθεῖσαν Ἐφημερίδα μὲ τὰς φιλοδόξους περὶ ἀστυνομίας ἀποστραφὰς πρὸς τὴν κυβέρνησιν, περιμένομεν μετὰ περιεργείας τὴν Νέα Ἐφημερίδα νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ ἠθικὴν καὶ ὑπὸ κοινωνικὴν καὶ ὑπὸ νομικὴν ἑποψιν, ὡς λέγει.

X.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ

Γνωρίζετε τί ἐστὶ φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Νέος τὸν ὁποῖον πρὸ δεκαπενταετίας ἐκάλουν μέλλον τῆς πατρίδος, φρουρόν τῶν ἐλευθεριῶν τῆς, δίκωπον νεότητα, ἡ δὲ οἱστρηλατυμένη ποίησις ἀπέδιδεν αὐτῷ καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐπιθετα, ἀπερ' ὁ χρόνος, ἡ πραγματικότητα, ἐσάρωσαν, καὶ δὲν ἀπέμειναν ἤδη αὐτῷ ἢ ἡ νεότης του, ἀνευ τῶν ἄνω βεβαίως κοσμητικῶν ἐπιθέτων, τὸ μπαστούνι του, αἱ ἐρωμέναι του, βιβλία τινὰ καὶ τὸ δωμάτιόν του.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ἀσύλου, ὅπου ἐξηπλωμένος ἐκπέμπει τοὺς στροβίλους τοῦ σιγάρου του, ἀναλογιζόμενος τὴν πραγματοποιήσιν ἀπείρων φιλοδόξων ἰδεῶν, διότι δὲν πιστεύομεν φοιτητῆς τῆς Νομικῆς κατὰ τὰ πρῶτα τῆς φοιτητείας του ἔτη νὰ μὴ ἐφαντάσθῃ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ του ἐγκρύπτεται ὁ μέλλων Ἀρσιοπαγίτης, Βουλευτῆς, Πρέσβυς, Ὑπουργός, πρωθυπουργός, Κικέρων, Δημοσθένης, ἡ φοιτητῆς τῆς Ἰατρικῆς νὰ μὴ ὑπέθεσεν ὅτι ἐπεφυλάσσονται αὐτῷ πλεῖστα τῆς ἐπιστήμης ἀνακαλύψεις, ἃς οὔτε ὁ Νηλμάγερ, οὔτε ὁ Βιρχὼβ, ἡδυνήθησαν νὰ συλλάβωσιν ἐν τῷ νῷ των, ἡ φοιτητῆς τῆς Φιλοσοφίας νὰ μὴ ἐ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 551)

— Πάτερ μου, ἡ τιμὴ τοῦ ὀνόματός σου, ἡ τιμὴ τῶν τέκνων σου δὲν ὑπάρχει πλέον! Δὲν εἶσαι μόνον ἡττησμέτος, εἶσαι ἀπληπισμένος καὶ οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ δύναται νὰ σὲ σώσῃ. Τί μέλλεις νὰ πράξῃς;

— Δὲν ἤξεύρω ἀκόμη.

— "Οχι αὐριο, οὔτε μετὰ μίαν ὥραν, ἀμέσως πρέπει νὰ γνωρίσετε τοῦτο. Σκέφθηκε, ὁ μαρκήσιος δὲν ἔχει πλέον ἢ μίαν λέξιν νὰ εἴπῃ, καὶ οἱ πράκτορες τῆς ἀστυνομίας θὰ ἔλθουν νὰ σᾶς συλλάβωσιν ἐδῶ καὶ νὰ σὲ διευθύνουν εἰς φυλακὴν.

Τὸ βλέμμα τοῦ βαρόνου ἐξέπεμψε λάμψιν κυανόχρουν καὶ μειδίαμα ἀπεχθὲς διέστειλε τὰ χεῖλιν του.

— Δὲν φοβοῦμαι τοῦτο, ἀπήντησεν, ὁ μαρκήσιος δὲν θὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν λέξιν δι' ἧς μὲ ἀπειλεῖς· ἐὰν ᾔθελε νὰ μὲ παραδώσῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατὰδικήν μου, θὰ ἐπράττε τοῦτο πρὸ πολλοῦ.

— "Εστῶ, πάτερ μου· παραδέχομαι, ἀναμνησκόμενος ὅτι ἐγεννήθητε ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ φαινόμενος γενναῖος πρὸς σᾶς, δὲν θὰ σᾶς καταγγείλῃ· ἀλλ' οὐχ ἦττον καὶ πάλιν εἰσθε ἀπωλεσμένοι. Τὰ ἐγκλήματα σας εἶνε ἐκεῖ καὶ οὐδὲν δύναται νὰ ἐξαλείψῃ αὐτά. Ἐπὶ τοῦ μετώπου σας ὑπάρχει κηλὶς, τὴν ὁποῖαν ὁ θάνατος μόνον δύναται νὰ ἀποπλύνῃ.

Δὲν δύνασθε πλέον νὰ ζησετε ἐν Παρισίοις, πάτερ μου, δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ζητήσετε καταφύγιον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς γωνίαν ἀγνωστον τῆς Γαλλίας. "Οχι, τοῦτο εἶνε ἀδύνατον εἰς σᾶς, διότι ἐδῶ ἡ ἀλλοῦ οὐδὲν πλέον θὰ ἔχετε μέσον ὑπάρξεως, εἰσθε κατεστραμμένοι. Οὐδὲν ἐνταῦθα ἀνέκει εἰς σᾶς, οὐδὲ τὸ ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον φορεῖτε. Δὲν ἔχετε πλέον σήμερον παρὰ ἓνα μόνον πιστωτὴν, θέλετε νὰ μάθετε τὸ ὄνομά του; Εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ.

— Εἶσαι βέβαιος;

— Λέγω, πάτερ μου, ὅτι εἰσθε καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀδελφοῦ σας.

Ὁ βαρόνος ἔτριξε τοὺς ὀδόντας.

— Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ δὲν ἔχει ἀνάγκην ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν δικαιοσύνην, ὅπως ἐκδικηθῇ τὰ θύματα. Δὲν δύνασθε νὰ βασισθῇτε ἐπὶ οὐδενός; εἴχατε ἄλλοτε φίλους, δὲν σᾶς γνωρίζουσι πλέον. Ἡ βαρόνη Δεσιμαίζ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν σας, διότι δὲν ἔχει πλέον τίποτε. Ἡ περιουσία τῆς μάλιστα δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὸν